

ਯੂਲ ਬੈਚ

ਐਮ.ਐਮ. ਪੁੰਕਤੀਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਏ.ਪੀ. ਚੌਧਰੀ, ਜੇ.

ਸਵਰਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਅਤੇ ਹੋਰ,
-ਜਵਾਬਦਾਰ।

1984 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 460

29 ਮਈ 1989

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਐਕਟ 1969 ਦਾ XXI- S. 32- ਅੰਤਰ- ਸੀਨੀਆਰਤਾ-ਪਿਛਲੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਕ੍ਰੈਡਿਟ-1 ਨਵੰਬਰ, 1969 ਤੋਂ 3 ਅਕਤੂਬਰ, 1970 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਭਰਤੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਸੇਵਾ ਦੇ ਬਰੇਕ ਦੇ ਉਪਲਬਧ ਲਾਭ -ਲਾਭ ਭਾਵੇਂ ਸਾਰੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੋਵੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਭਰਤੀ ਦੇ ਢੰਗ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ - S. 32(i) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ।

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950- ਆਰਟੀਕਲ 14 ਅਤੇ 226— ਤਾਰੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ— ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿਚ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ—ਅਦਾਲਤ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਜਾ ਰਹੀ —ਪਰਿਪਲੇਡਿੰਗਾਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ—ਕੀ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ-ਬੱਧਨ-ਬਣਾਉਣਾ—ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਕਿਸਮਤ, ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿਚ ਤਬਦੀਲੀ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ - ਕੀ ਵਿਤਕਰੇ ਵੱਲ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਰੁਖ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਮੋਹਰ ਲਾਈ ਹੋਈ ਹੈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਰਹਿਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ।

(ਪੈਰਾ 14)।

, ਦੂਜਾ ਪ੍ਰਵਾਧਾਨ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਧੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਭਰਤੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਐਸ.ਕੇ.ਸ਼ਰਮਾ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਬਚਾਅ ਵਜੋਂ ਦੂਜਾ ਪ੍ਰਵਾਧਾਨ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਉਸ ਸਟੈਂਡ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਠੀਕ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਦੂਜਾ ਪ੍ਰਵਾਧਾਨ ਸਿਰਫ਼ ਸਿੱਧੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਤੈਅ ਕਰਨ ਵਿਚ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਨੂੰ ਭੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਪਹਿਲੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਨਾਮਿਤ ਵਿਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੀ ਅਤੇ ਨਿਰੰਤਰ ਸੇਵਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਉੱਚ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇੱਕ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਜਿਸਦਾ ਪਿਛਲੀ ਅਤੇ ਨਿਰੰਤਰ ਸੇਵਾ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਚੋਣ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ

ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਮੈਰਿਟ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਥਾਂ ਬਾਕੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲੈਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅਤੇ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਜੂਨੀਅਰ ਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਅਤੇ ਲੰਮੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਾ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। service2 thatt ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੋਸਟ 'ਤੇ। ਇਸ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ 3 ਤੋਂ 3 ਮੁੱਖ ਨਿਯਮ 3 ਸਿਰਫ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਉੱਚ ਯੋਗਤਾ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੜਦੇ ਹੋਏ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੈਰਿਟ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਦੋ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਭਾਵ ਪਹਿਲਾ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਿੱਧੀਆਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਵੀ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਰਵਉੱਚ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਪਹਿਲੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਦੂਸਰਾ ਪ੍ਰਾਵੀਸੇ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰੋਵੀਸੇ ਨੂੰ ਓਵਰ-ਨਿਯਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਇਕਸੁਰਤਾ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇੱਕ ਵਿਆਖਿਆ ਅਪਣਾਉਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਇਸਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪ੍ਰੋਵੀਸੇ (i) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਿਧਾਂਤ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਖੇਤਰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ 1 ਨਵੰਬਰ, 1969 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਭਰਤੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਅਤੇ ਅਕਤੂਬਰ 30, 1970।

(ਪੈਰਾ 14, 16, 17 ਅਤੇ 19)।

ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਵੱਲੋਂ ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਟਰਨ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ 32 ਦੀ ਪੁਰਾਣੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਵੱਲੋਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਦਰਸਤਤਾ 'ਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਨੂੰ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਦੁਆਰਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਆਖਿਆ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਭਾਵੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵਜੋਂ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਜਿਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਸਮਝ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਉਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ 32 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਵਰਚੁਅਲ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਬਿਨਾਂ ਝਿਜਕ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਓਵਰ-ਰੋਲ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਆਈ.ਪੀ.ਐੱਸ.ਕੇ.ਸ਼ਰਮਾ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ 22)।

ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਰਮਾ ਬਨਾਮ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਸੀ.ਡਬਲਊ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 4041 ਆਫ 1978 ਦਾ ਫੈਸਲਾ 20 ਨਵੰਬਰ 1978 ਨੂੰ ਹੋਇਆ।

(ਓਵਰ-ਸ਼ਾਸਨ)

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226/227 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ :-

- (i) 12 ਦਸੰਬਰ, 1983 ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਤੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ;
- (ii) ਇਹ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ 11stto ਕਾਨੂੰਨ 32c ਉਹਨਾਂ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੇ ਗਏ ਸਨ;
- (iii) ਇਹ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕਲਰਕਾਂ ਅਤੇ ਸਹਾਇਕਾਂ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਹਨ;
- (iv) ਕੋਈ ਹੋਰ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਿਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਇਕੁਇਟੀ ਦੇ ਅਧੀਨ

Swaran Singh and others v. Guru Nanak Dev University, Amritsar and others (M. M. Punchhi, J.)

ਹੱਕਦਾਰ ਪਾਏ ਜਾਣ, ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ;

- (v) ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ;
- (vi) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਨੋਟਿਸਾਂ ਦੀਆਂ ਅਗਾਊਂ ਕਾਪੀਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ;
- (vii) ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਲਾਗਤ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।

ਅੱਗੋਂ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਲਾਭਿਤ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ . ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਅਗਾਂਹ ਵਧੀਆਂ ਤਰੱਕੀਆਂ ਨੂੰ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੁਪਰਿਮ ਟੈਂਡੈਂਟ ਦੇ ਰੈਂਕ ' ਤੇ, ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਐਚ.ਐਲ ਸਿੱਬਲ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਸ੍ਰੀ ਆਰ.ਸੀ. ਸੇਤੀਆ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ।

ਐਸ.ਐਸ. ਨਿੱਝਰ, ਬਾਰ-ਐਟ-ਲਾਅ, ਸ੍ਰੀ ਟੀ.ਪੀ.ਐਸ. ਗਿੱਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ I ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਐਮ.ਐਮ ਪੁੰਛੀ, ਜੇ.

(1) ਜਤਿੰਦਰਪਾਲ ਦੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ 'ਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਇਕ ਦਰਜਨ ਸਹਾਇਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅੰਤਰ- ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਉਸੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ 38 ਸਹਾਇਕਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਇਕ ਘਿਨਾਉਣੀ ਕੇਸਿਸ ਹੈ। ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (1), ਦਸੰਬਰ 19, 1980 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।

(2) ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪਹਿਲਾਂ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਵੱਲੋਂ ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਸਰਮਾ ਬਨਾਮ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਅਮ੍ਰਿਤਸਰ ਆਰ.(2) 'ਤੇ

- (1) 1979 ਦੇ CWP 4205 ਨੇ 19 ਦਸੰਬਰ, 1980 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।
- (2) 1978 ਦਾ CWP 4041 ਨਵੰਬਰ 20) 1978 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

20 ਨਵੰਬਰ, 1978। ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਉਕਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਲਾਈਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਜਤਿੰਦਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦਾ ਆਰਜ਼ੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਜਤਿੰਦਰਪਾਲ ਸਿੰਘ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਵੱਲੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਨਜ਼ਰੀਆ ਜ਼ਾਹਰਾ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਹੀ ਸੀ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਵੱਲੋਂ ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਸਰਮਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਉਲਟ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਇਸ ਬੈਂਚ ਅੱਗੇ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(3) ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢੇ ਗਏ ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਅੰਕੜੇ, ਜੋ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਆਸਾਨ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਗੁਰੂ; ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਆਰਡੀਨੈਂਸ, 1969 ਨੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 29 ਨਵੰਬਰ, 1969 ਨੂੰ ਇਸੇ ਨਾਮ ਦਾ ਐਕਟ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਨੇ ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਅਧਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟੀਫਾਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਵਾਦ ਲਈ ਇਹ ਇਕੋ ਇਕ ਦੁਕਵਾਂ ਵਿਧਾਨ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਇਸਦਾ

ਪ੍ਰਜਨਨ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ:

"32. (1) ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ - ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਅੰਤਰ -ਸਬੰਧੀ ਉਸ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਪੋਸਟ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ;

(4) ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ 1 ਨਵੰਬਰ, 1969 ਤੋਂ 30 ਅਕਤੂਬਰ, 1970 ਦੇ ਅਰਸੇ ਦੌਰਾਨ ਦੂਜੀਆਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ/ਸਰਕਾਰੀ ਵਿਭਾਗਾਂ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਤੋਂ ਭਰਤੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ - ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮੂਲ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਉਸ ਕੇਡਰ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੇਰੈਂਟ ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਚਾਰਜ ਛੱਡਣ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਵਿਚਕਾਰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਰਾਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ 1 ਨਵੰਬਰ, 1969 ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਲਈ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਰਹੇਗਾ।

(5) ਬਸ਼ਰਤੇ ਹੋਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਧੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਭਰਤੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕੋ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ:

- (a) ਸਿੱਧੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਭਰਤੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਭਰਤੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੈਂਬਰ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਹੋਵੇਗਾ;
- (b) ਤਰੱਕੀ ਦੁਆਰਾ ਭਰਤੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਰਮਚਾਰੀ: ਤਬਾਦਲੇ ਦੁਆਰਾ ਭਰਤੀ ਕੀਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਹੋਵੇਗਾ;
- (c) ਤਰੱਕੀ ਜਾਂ ਤਬਾਦਲੇ ਦੁਆਰਾ ਭਰਤੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ! ਜਿੱਥੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਜਾਂ ਤਬਾਦਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ
- (d) ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਿਰਾਇਆ ਕਾਡਰਾਂ ਤੋਂ ਤਬਾਦਲੇ ਦੁਆਰਾ ਭਰਤੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ; ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਜੋ ••■ ਆਪਣੀ ਪਿਛਲੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਤਨਖਾਹ ਦੀ ਉੱਚ ਦਰ ਲੈ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਤਨਖਾਹ ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ ਵੀ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀਆਂ ਹਨ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹਨਾਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਇੱਕੋ ਹੈ, ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਮੈਂਬਰ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਮੈਂਬਰ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਹੋਵੇਗਾ।

(2) ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਵਿਵਸਥਾ ਅਧਿਆਪਨ ਸਟਾਫ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

(3) ਉਹਨਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਕਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਧਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਧਾਈ ਗਈ ਹੈ।"

(4) ਪਹਿਲਾ ਪਰਿਵਰਤਨ ਵਧੇਰੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ

Swaran Singh and others v. Guru Nanak Dev University, Amritsar
and others (M. M. Punchhi, J.)

ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਭਰਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। 1 ਨਵੰਬਰ, 1969 ਤੋਂ 30 ਅਕਤੂਬਰ, 1970 ਤੱਕ। ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ 32, ਜੋ ਕਿ 4 ਜੁਲਾਈ, 1970 ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਕੁਝ ਅਤੀਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਕੁਝ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਲੈ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਅਜੇ ਵੀ ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਪਰਿਵਰਤਨ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਭਰਤੀ ਦਾ ਚਰਿੱਤਰ ਆਮ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿੱਧੀ ਨਿਯੁਕਤੀ, ਤਬਾਦਲੇ ਜਾਂ ਤਰੱਕੀ ਵਰਗੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਢੰਗ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਲਈ ਇਹ ਕਾਫੀ ਹੋਵੇਗਾ।

(5) ਇਸਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਅਤੇ ਪਿੱਛਾ 'ਤੇ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਤਜਰਬੇਕਾਰ ਸਟਾਫ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸਨੇ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਲਰਕਾਂ ਸਮੇਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਲਈ ਬਿਨੈ ਪੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੈੱਸ ਵਿੱਚ ਇਸਤਿਹਾਰ ਦੇ ਕੇ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਕਲਰਕਾਂ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਪਹਿਲੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਭਾਵ ਨਵੰਬਰ ਤੋਂ

1, 1969 ਤੋਂ 30 ਅਕਤੂਬਰ 1970 ਤੱਕ। ਤਜਰਬੇਕਾਰ ਵੀ ਕੱਚੇ ਹੱਥ ਸਨ। ਕੁਝ ਦਾ ਤਜਰਬਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਹਿਲੇ ਪਰੋਵੀਸੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(6) 14 ਸਤੰਬਰ, 1973 ਨੂੰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਧਾਨ 32 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਆਰਜ਼ੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਤਰਾਜ਼ ਮੰਗੇ ਗਏ ਸਨ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵੱਲੋਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਅਤੇ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਨੇ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੁਲਾਈ, 1975 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅੰਤਿਮ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਸੂਚੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਕੋਲ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(7) ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸ਼ਰਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਰਮਾ ਨੇ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ 1978 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 4041 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਕੱਲੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ। ਉਸ ਦਾ ਕੇਸ ਇਹ ਸੀ ਕਿ 29 ਅਕਤੂਬਰ, 1970 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿੱਚ ਕਲਰਕ ਵਜੋਂ ਨੌਕਰੀ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਸ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਸਾਲ ਅਤੇ ਦੋ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨਿਭਾਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਲਗਭਗ ਛੇ ਸਾਲ। ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹੋਰ ਵਿਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੇਵਾ। ਉਸ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ 29 ਅਕਤੂਬਰ 1970 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸੇ ਦਿਨ ਭਾਵ 30 ਅਕਤੂਬਰ 1970 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਜੁਆਇਨ ਕਰ ਲਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਪਹਿਲੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਦੂਜੀਆਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਤੋਂ ਭਰਤੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ। / 1 ਨਵੰਬਰ, 1969 ਤੋਂ 30 ਅਕਤੂਬਰ, 1970 ਤੱਕ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਸਰਕਾਰੀ ਵਿਭਾਗਾਂ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ, ਮੂਲ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਉਸ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਣ 'ਤੇ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿਚ ਪਹਿਲੀ ਧਾਰਾ ਤਹਿਤ ਸੇਵਾ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਜੂਨੀਅਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਉਸ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਆਇਆ ਸੀ। ਨੋਟਿਸ ਆਫ ਮੋਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਰਾਹੀਂ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਜਵਾਬ ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ:

“ਉਪਰੋਕਤ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰੋਵੀਸੇ (i) ਅਤੇ (ii) ਦੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਵਿਆਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਿਛਲੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਲਾਭ ਸਿਰਫ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਦੂਜੀਆਂ

ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਡੀ-

ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਭਾਗ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ। (i) ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ ਵਿੱਚ 'ਭਰਤੀ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ ਭਰਤੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ

ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ। (ii) ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕੇਸ ਵੱਲ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸਿੱਧੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਰਾਹੀਂ ਭਰਤੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਦੀ ਬਦਲੀ ਰਾਹੀਂ ਭਰਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਪਿਛਲੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ (i) ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ (ii) ਪ੍ਰਤੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਰਤੀ ਹੋਣ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

(8) ਇਸ ਬਚਾਅ ਦੇ ਬਲ 'ਤੇ ਹੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਰਮਾ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਐਸ.ਐਸ. ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ, ਸੀਜੇ ਅਤੇ ਆਰ ਐਨ ਮਿੱਤਲ, ਜੇ. ਦੀ ਮੋਸ਼ਨ ਬੈਚ ਨੇ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਨਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇੱਕ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਰਿਮੋਟਲੀ ਐਕਟ 32 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਵੱਲੋਂ 20 ਨਵੰਬਰ, 1978 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਾਰਡ ਹੈ, ਜੋ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਲਈ ਬੈਚ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਦੀ ਵਰਚੁਅਲ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਹੈ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ.

(9) ਅਗਲੇ ਕੈਲੰਡਰ ਸਾਲ ਭਾਵ 1979 ਵਿੱਚ ਜਤਿੰਦਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਜੋ ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਰਮਾ ਵਾਂਗ ਹੀ ਦੁਖੀ ਸਨ, ਨੇ 1979 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 4205 ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਾ ਸਿਰਫ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਦੇ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ, ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਅਤੇ ਕੁਝ ਨਿੱਜੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸਨ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ. ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦੋ ਮਾਨਯੋਗ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਮੋਸ਼ਨ ਬੈਚ ਰਾਹੀਂ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਯਮਤ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਈ.ਐਸ ਟਿਵਾਣਾ, ਜੇ. ਇਸ ਵਾਰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਰੁਖ ਬਦਲਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਇਸ ਨੇ ਸਾਲ 1975 ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲਾਅ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਰਮਾ ਨੇ 1978 ਦੀ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 4041 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਸੀ। 3 ਨਵੰਬਰ, 1979 ਨੂੰ ਆਰਜ਼ੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਤਬਦੀਲੀ ਦਾ ਮੌਕਾ ਇਸ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵੱਲੋਂ ਸਾਲ 1975 ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਸੂਚੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉਹ ਲੋਕ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਨਿਭਾਈ ਸੀ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਦੀ ਮੰਗ ਨੂੰ ਹਥੋੜਾ ਪਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ 32 ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ। ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਨੇ 20 ਫਰਵਰੀ, 1979 ਨੂੰ ਹੋਈ ਆਪਣੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ, ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਦੀ ਘੋਖ ਕਰਨ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਜੱਜ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਲਈ ਗਠਿਤ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ

ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਨੇ ਅਕਤੂਬਰ, 1979 ਦੀ ਆਪਣੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ* ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, 31 ਅਕਤੂਬਰ, 1979 ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਰਜ਼ੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਸੂਚੀ, 3 ਨਵੰਬਰ, 1979 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਤਰਾਜ਼ ਮੰਗਣ ਲਈ ਸਰਕੂਲੇਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਨੇ

Swaran Singh and others v. Guru Nanak Dev University, Amritsar
and others (M. M. Punchhi, J.)

ਪਾਇਆ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ 1978 ਦੇ CWP ਨੰਬਰ 4041 ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸਟੈਂਡ 32 ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਸਹੀ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਿੱਧੀਕੋਟ ਅਨੁਸਾਰ; ਵਿਧਾਨ 32 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਵਿਆਖਿਆ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਲਾਭ ਦੂਜੀਆਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ, ਸਰਕਾਰੀ ਵਿਭਾਗਾਂ ਅਤੇ ਸਥਾਨਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਤੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਭਰਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ 1 ਨਵੰਬਰ, 1969 ਤੋਂ ਅਕਤੂਬਰ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਭਰਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 30, 1979, ਬਜ਼ਰਤੇ ਕਿ ਭਰਤੀ ਦੇ ਢੰਗ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪੋਰੋਟ ਡਿਪਾਰਟਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਚਾਰਜ ਛੱਡਣ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵੱਲੋਂ ਸਿਰਫ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਭਰਤੀਆਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲਾਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸਟੈਂਡ ਉਲਟ ਗਿਆ। ਸਗੋਂ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਤਬਾਦਲੇ ਰਾਹੀਂ ਕੋਈ ਨਿਯੁਕਤੀ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰ ਸੰਸਥਾ ਸੀ ਅਤੇ ਤਬਾਦਲੇ 'ਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਭੇਜਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(10) ਹੈ. IS WETiwana, ISJ.isid ਜਤਿੰਦਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ), ਜੋ ਕਿ 3 ਜੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਅਨੁਸੂਚਿਤ P-10 ਵਜੋਂ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਖਾਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਵਿਧਾਨ 32 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ: -

“ਧਾਰਾ 32 (ਸਟੈਚੂਟ 32) ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਪਤਾ ਦੀ ਮੁਢਲੀ ਦਲੀਲ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਵਿਵਸਥਾ ਸਿਰਫ ਹੋਰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ, ਸਰਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਭਰਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ। ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਿਭਾਗ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਟਿਕਾਉ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਗੋਂ ਇਸਦੀ ਵਾਕੰਸ਼-ਵਿਗਿਆਨ ਸਾਰੀਆਂ ਭਰਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਯਾਨੀ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਭਰਤੀ ਜਾਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਤਿੰਨ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਢੰਗਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਭਰਤੀ।

ਅਤੇ ਅੱਗੇ:

".....ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ ਪਹਿਲੀ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਯਾਨੀ ਕਿ 1 ਨਵੰਬਰ, 1969 ਤੋਂ 30 ਅਕਤੂਬਰ, 1970 ਤੱਕ ਭਰਤੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ।"

ਅਜੇ ਵੀ ਅੱਗੇ:

“ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਸਿਰਫ ਤਬਾਦਲੇ ਦੁਆਰਾ ਭਰਤੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ' ਤੇ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਸ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1; ਦੀ ਧਾਰਾ 62 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਲੋੜੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਆਖਿਆ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ,

“ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਹੈ ਕਿ ਸਿੰਡੀਕੇਟ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਨਿਰਮਾਤਾ ਹੈ, ਹੁਣ ਵੀ ਉਸੇ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦਕ ਹੈ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਕੀ ਮਨੋਰਥ ਹੈ।”

(13) ਇੱਥੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਚੋਣਵੇਂ ਸਥਾਨਾਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦੇਣਾ ਬੇਲੋੜਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਕਾਫੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਤਿੰਨ ਚੋਣਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਆਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀਆਂ ਮਿਤੀਆਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਅਨੁਬੰਧ P-4 ਵਿੱਚ ਸਾਰਣੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੋ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਮੇਂ ਭਾਵ 1 ਨਵੰਬਰ, 1969 ਤੋਂ 30 ਅਕਤੂਬਰ, 1970 ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਕਲਰਕਾਂ ਵਜੋਂ ਇੱਥੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, — ਅਨੈਕਸਰ ਪੀ-8, ਪਰ ਸਹਾਇਕਾਂ ਦੇ ਤਰੱਕੀ ਵਾਲੇ ਕਾਡਰ ਵਿਚ ਵੀ, — ਜ਼ਿਤੰਦਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ, ਇਸਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ-9 ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿਓ।

(14) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਸੰਕੇਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਚੁਣੌਤੀ ਜ਼ਿਤੰਦਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਦੋਸ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਰੁਖ ਬਦਲਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸ਼ਿਰੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਕੀ ਲਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਮੁੜ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰੇਗੀ ਕਿ - ਸ਼ਿਰੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਰਿਟਰਨ ਵਿਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਸ ਰਿਟਰਨ ਵਿਚ ਲਏ ਗਏ ਰੁਖ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਮੋਹਰ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਹੁਕਮ, ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਦੂਜਾ, ਇਕੱਲੇ ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਅਨੁਪਾਤ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਦਾ; ਅਤੇ ਤੀਜਾ, ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਬਾਈਡਿੰਗ ਅਨੁਪਾਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿ

ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵੱਲੋਂ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਰੁਖ 'ਤੇ ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਰਮਾ ਵਿਰੁੱਧ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਜਾਣਿਆ-ਪਛਾਣਿਆ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਰਹਿਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵੱਲ ਮੁੜ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਆਈ.ਐਸ. ਟਿਵਾਣਾ, ਜੇ. ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਆਖਿਆ ਗਲਤ ਸੀ। ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਆਈ.ਐਸ ਟਿਵਾਣਾ, ਜੇ.

(15) ਜਤਿੰਦਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਜੇ ਵੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਸਾਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ 32 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਐਚ.ਐਲ ਸਿੱਬਲ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਹੈ ਕਿ 4 ਜੁਲਾਈ, 1970 ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ 32 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਕੋਈ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਾਨੂੰਨ 32 ਇੱਕ ਕੁਆਰੀ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਥੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਲਰਕ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਲੋਕ ਸਨ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਖਾਸ ਅਸਾਮੀਆਂ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਕਾਡਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਾਨੂੰਨ 32 ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਉਠਾਇਆ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਯਮ ਬਣਾਇਆ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਆਪਸੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਉਸ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਤੁਰੰਤ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ। ਤਿੰਨ ਪਰਿਵਰਤਨ ਤਿਆਰ ਕਰੋ. ਪਹਿਲੀ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ ਕਿ 1 ਨਵੰਬਰ, 1969 ਤੋਂ 30 ਅਕਤੂਬਰ, 1970 ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਦੂਜੀਆਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ/ਸਰਕਾਰੀ ਵਿਭਾਗਾਂ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਤੋਂ ਭਰਤੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਵਿੱਚ ਉਸ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਵਿਭਾਗ, ਜੇਕਰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਚਾਰਜ ਛੱਡਣ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਹ 1 ਨਵੰਬਰ, 1969 ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਲਈ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਰਹੇਗਾ। ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ ਦਾ ਜੀਵਨ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸਾਲ ਸੀ ਅਤੇ 30 ਅਕਤੂਬਰ, 1970 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣਾ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ 1 ਨਵੰਬਰ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਲੋੜੀਂਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਵਾਲੇ ਭਰਤੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਨੁਭਵੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕਵਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1969, ਜਿਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ 30 ਅਕਤੂਬਰ, 1970 ਤੱਕ ਲਿਆਇਆ ਗਿਆ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਮੀ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਕੁਝ ਭਰਤੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਵਿਧਾਨ ਨੇ ਸੀਮਤ ਅਤੀਤ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸੀਮਤ ਭਵਿੱਖ ਦਾ ਵੀ ਧਿਆਨ ਰੱਖਿਆ। ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਨਿਰਮਾਤਾ ਆਪਣੀ ਵਿਧਾਨਕ ਗਤੀਵਿਧੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿਚ ਅਤੀਤ, ਵਰਤਮਾਨ ਅਤੇ ਵਰਤਮਾਨ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ।

Swaran Singh and others v Guru, Nar^ak Dev University, Amritsar and others (M. M. Punchhi, J.)

ਭਵਿੱਖ. ਅਜਿਹੀ ਕਵਾਇਦ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪਿਛਾਖੜੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ, ਪਰਿਵਰਤਨ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੂਲ ਵਿਭਾਗਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਜਨਮ ਅਤੇ ਦੰਦਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਹੀ ਇਸਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਗੁਆਇਆ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਫਰੇਮਰ ਸੀ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕਵਰ ਦੇਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਜਾਇਜ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਨਾਮਿਤ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਭਰਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪਿਛਲੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਸਿਹਰਾ ਦੇਣਾ ਸੀ, ਬਸ਼ਰਤ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਤਿਆਗ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਮੂਲ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਚਾਰਜ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ। ਹੁਣ ਸਧਾਰਣ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ "ਭਰਤੀ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਨਵੇਂ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਦੀ ਭਰਤੀ ਜਾਂ ਭਰਤੀ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਵੇਂ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਦੀ ਭਰਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ। 'ਭਰਤੀ' ਕਰਨ ਲਈ ਮਰਦਾਂ ਦੀ ਤਾਜ਼ੀ ਸਪਲਾਈ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸਿਖਲਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਪਲਾਈ ਜੋ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ, ਜੋ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਭਾਵ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ, ਤਰੱਕੀ ਜਾਂ ਤਬਾਦਲੇ ਦੁਆਰਾ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਲੂਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਅਤੀਤ ਦੀ ਨੀਂਹ 'ਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਰੁਕਾਵਟ ਦੇ ਨਿਰੰਤਰ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। .

(16) ਪ੍ਰਤੀਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਦੂਜੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਧੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਭਰਤੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਐਸ ਕੇ ਸ਼ਰਮਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਧਾਰਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਬਚਾਅ ਵਜੋਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਉਸ ਸਟੈਂਡ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਸਾਡੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਠੀਕ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਦੂਜਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਕੇਵਲ ਸਿੱਧੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਅਵੇਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਪਹਿਲੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਨਾਮਿਤ ਵਿਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੀ ਅਤੇ ਨਿਰੰਤਰ ਸੇਵਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਉੱਚ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇੱਕ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਜਿਸਦਾ ਪਿਛਲੀ ਅਤੇ ਨਿਰੰਤਰ ਸੇਵਾ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਯੋਗਤਾ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਸਥਾਨ ਬਾਕੀ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਨੂੰ ਲੈਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਇੱਕ ਜੂਨੀਅਰ ਪਹਿਲਾਂ ਜੁਆਇਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੋਸਟ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲੰਮੀ ਮਿਆਦ ਸੀ। ਮੁੱਖ ਨਿਯਮ ਦਾ ਇਹ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਉੱਚ ਯੋਗਤਾ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੜਦੇ ਹੋਏ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੈਰਿਟ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਦੋ ਪ੍ਰਵੀਓਜ਼ ਭਾਵ ਪਹਿਲਾ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ

ਪਹਿਲੀ ਪਰਿਵਰਤਨ ਅਧੀਨ ਸਿੱਧੀਆਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਵੀ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਦੂਸਰਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਰਵਉੱਚ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕੇ।

(17) ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੋਣ ਤੋਂ ਜਾਂਚ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਮੈਰਿਟ ਦਾ ਕ੍ਰਮ ਜੇਕਰ ਪਹਿਲੀ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੰਗਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਰਿਟ

ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਮੂਲ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਲੰਮੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਉਹ ਆਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਯੋਗਤਾ ਵਿੱਚ ਉੱਚੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲੋਂ ਉੱਚਾ ਸਥਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗਾ ਜਿਸ ਕੋਲ ਉਸਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਘੱਟ ਜਾਂ ਘੱਟ ਸੀ। ਦੂਸਰਾ ਪ੍ਰੋਵੀਸ਼ੋ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰੋਵੀਸ਼ੋ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਇਕਸੁਰਤਾ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇੱਕ ਵਿਆਖਿਆ ਅਪਣਾਉਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ।

(18) ਹੁਣ ਤੀਜੇ ਪਰਿਵਰਤਨ 'ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਅੰਤਰ-ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਰਮਚਾਰੀ ਇੱਕੋ ਇਨ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੀਸਰਾ ਪ੍ਰੋਵੀਸ਼ੋ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰੋਵੀਸ਼ੋ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰੋਵੀਸ਼ੋ ਨੂੰ ਵੀ ਜਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇਹ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੀਸਰੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ ਦੇ ਹਰ ਸੰਕਲਪਯੋਗ ਢੰਗ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਆਪਸੀ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਸਿੱਬਲ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਤੀਸਰਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਪਹਿਲੇ ਪਰੋਵੀਸ਼ੋ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੇਸਾਂ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਦਰਭ ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (ੳ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਯੋਗ ਹਨ ਅਤੇ ਧਾਰਾ (ੳ) ਦੂਜੀ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ ਵੀ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਯੋਗ ਹੈ।

(19) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੰਵਿਧਾਨ 32(1) ਦੇ ਤਿੰਨ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਪਰੀਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਉਸੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਕਿ *ਜਤਿੰਦਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ* (-ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਆਈਐਸ ਟਿਵਾਣਾ, ਜੋ. ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਅਸੀਂ ਇਸਦੇ ਅਨੁਧਾਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪ੍ਰੋਵੀਸ਼ੋ (i)* ਵਿੱਚ ਵਿਕਸਤ ਸਿਧਾਂਤ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਖੇਤਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ 1 ਨਵੰਬਰ, 1969 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਭਰਤੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਅਤੇ ਅਕਤੂਬਰ 30, 1970.

ਫਿਰ ਸ੍ਰੀ ਸਿੱਬਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਤਿੰਨ ਚੋਣਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇੱਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ, ਪਹਿਲੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਚੋਣ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਸੀ, ਫਿਰ ਦੂਜੀ ਤੱਕ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੀਜੇ ਤੱਕ, ਇਸ ਲਈ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਹੋਵੇਗੀ

■ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਵੀ, ਆਪਣੀ ਵਾਪਸੀ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਅਪਣਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਚੋਣ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਾਇ ਦੂਜੀ ਚੋਣ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ. ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅਸਲ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਤਰੀਕਾ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀਆਂ ਸਿੱਧੀਆਂ ਭਰਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਵੀ - ਪਹਿਲੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀਆਂ ਸਿੱਧੀਆਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਹਨ, ਨਿਸ਼ਚਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਦੂਜੀ ਚੋਣ ਪਹਿਲੀ ਚੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਚੋਰੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਪੇਰੋਟ ਡਿਪਾਰਟਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਅਸਲ ਮਿਤੀ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਦੂਜੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਭਰਤੀਆਂ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(20) ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ■ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਜੁਲਾਈ 1960 ਤੋਂ 29 ਅਕਤੂਬਰ, 1965 ਤੱਕ ਅਤੇ

Swaran Singh and others v Guru, Nar^ak Dev University, Amritsar
and others (M. M. Punchhi, J.)

ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 30 ਅਕਤੂਬਰ, 1965 ਤੱਕ ਪੋਸਟ ਅਤੇ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨਿਭਾਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ 30 ਅਕਤੂਬਰ 1965 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸੇਵਾ ਨਿਰੰਤਰ ਚੱਲ ਰਹੀ ਸੀ। ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਹੋਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦਾ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਨੇ 19 ਦਸੰਬਰ 1979 ਨੂੰ ਹੋਈ ਆਪਣੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ 32(1) ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ 'ਪੈਰੈਂਟ ਡਿਪਾਰਟਮੈਂਟ' ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਸੀ। :-

“(ii) ਵਿਧਾਨ 32(1) ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ 'ਮਾਪਿਕ ਵਿਭਾਗ' ਦਾ ਅਰਥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲਾ ਵਿਭਾਗ (ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ/ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ) ਹੋਵੇਗਾ, ਸਿਵਾਏ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਪੰਜਾਬ ਸਕੂਲ ਸਿੱਖਿਆ ਬੋਰਡ ਤੋਂ ਚੁਣੇ ਗਏ ਸਨ, ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਉਸ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗੀ, ਬਸ਼ਰਤ ਇਹ 'ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਤੋਂ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਦੀ ਵੰਡ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ। ਅਤੇ ਓਪਨ ਸਿਲੈਕਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਭਰਤੀ ਦੀ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬਰੇਕ ਨਹੀਂ ਸੀ।”

(21) ਟੀਟੀ ਨੂੰ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਤਜਰਬੇ ਅਤੇ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਨੂੰ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਦੇਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਿਹਰਾ ਪਿਛਲੇ ਮਾਪੇ ਸੇਵਾ ਵਾਲੇ ਵਿਭਾਗ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਸਾਰੇ ਵਿਭਾਗਾਂ ਨੂੰ

ਜਿਸ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦਾ ਰੁਖ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਜਵਾਬਦਾਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦੁਆਰਾ 'ਮਾਧਿਕ ਵਿਭਾਗ' ਦੇ ਅੰਤਰ-ਪ੍ਰਬੰਧ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਤਜਰਬੇ ਅਤੇ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰੀਮੀਅਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦੁਆਰਾ 19 ਦਸੰਬਰ, 1979 ਨੂੰ ਹੋਈ ਆਪਣੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ 'ਪੈਰੋਟ ਡਿਪਾਰਟਮੈਂਟ' ਦਾ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ।, ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਸੰਕਲਪ ਕਿ 'ਪੈਰੋਟ ਡਿਪਾਰਟਮੈਂਟ' ਦਾ ਅਰਥ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲਾ ਵਿਭਾਗ (ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ/ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ) ਹੋਵੇਗਾ, ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਸਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਦਾ ਸਿਹਰਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੇਵਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਨੌਕਰੀ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਪੈਰੋਟ ਡਿਪਾਰਟਮੈਂਟ' ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲੰਬਾਈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਸੇਵਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਜੇਕਰ ਮੂਲ ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਖੁਦ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ/ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਪਛਾਣਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪਹਿਲੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਵਿਭਾਗ ਤੋਂ ਦੂਜੀਆਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਰਕਾਰੀ ਵਿਭਾਗਾਂ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ, ਲਈ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਇਕਵਚਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਵਚਨ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ/ਸਰਕਾਰੀ ਵਿਭਾਗਾਂ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਸੇਵਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਸੀਮਤ ਹੱਦ ਤੱਕ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਰਮਚਾਰੀ ਆਪਣੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪਹਿਲਾਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ 'ਪੈਰੋਟ ਡਿਪਾਰਟਮੈਂਟ' ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਉਸ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੇਗੀ। ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦੁਆਰਾ ਹੱਲ ਕੀਤੇ ਗਏ 'ਪੈਰੋਟ ਡਿਪਾਰਟਮੈਂਟ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ ਹੈ।

(22) ਆਖਰੀ ਸਹਾਰਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਵਜੋਂ, ਸ੍ਰੀ ਸਿੱਬਲ ਨੇ ਫਿਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸਾਡੀ ਸੁਤੰਤਰ ਵਿਆਖਿਆ, *ਜਤਿੰਦਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ* (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਅਨੁਪਾਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਵਿਤਕਰਾ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਰਮਾ ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਪੁਰਾਣੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਤੈਅ ਹੈ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ 32 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਨਵੀਂ ਵਿਆਖਿਆ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸੈੱਟਅੱਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੋਰੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਐਸਕੇ ਸ਼ਰਮਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਟਰਨ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ 32 ਦੀ ਪੁਰਾਣੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਦਰੁਸਤਤਾ 'ਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇਮਤਿਹਾਨ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

Swaran Singh and others v Guru, Nar^ak Dev University, Amritsar
and others (M. M. Punchhi, J.)

ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਵਾਈਸ ਚਾਂਸਲਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਇਕੱਲੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19(6) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਟੈਚੂਟ ਨੂੰ ਜੋੜਨ, ਮੌਜੂਦਾ ਨੂੰ ਜੋੜਨ, ਜਾਂ ਕਾਰਨ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਸੋਧ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨਾ। ਜਦੋਂ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਇੰਨਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਦੀ ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਅਦਾਲਤ 'ਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਬਾਅਦ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਇਹ ਵਾਈਸ ਚਾਂਸਲਰ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕੇਵਲ ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਰਮਾ ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਕੇ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਾ ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਆਖਿਆ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਭਾਵੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵਜੋਂ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਜਿਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸੀਵੇਯਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦਾ ਘੇਰਾ , ਇਹ ਕੀ ਹੈ, ਅਣਗਿਣਤ ਤਰੀਕੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਹੀ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਹੈ। ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਮਝ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਉਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਧਾਨ 32 ਦੀ ਅੰਤਰ-ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇੱਕ ਵਰਚੁਅਲ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਹੈ , ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਬਿਨਾਂ ਝਿਜਕ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਨੂੰ ਸੀਲ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਸ਼ਰਮਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ *ਜਤਿੰਦਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)* ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ 32 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਲਈ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕਤਾਰ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਵੇਗਾ , ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਵੀ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਲਈ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਆਪਣੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦ ਹੈ।

(23) ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ *ਜਤਿੰਦਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)* ਵਿੱਚ ਆਈਬੀ ਟਿਵਾਣਾ, ਜੇ. ਨੇ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ *N* ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਧਾਨ 32 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕਿਹਾ ਹੈ , ਅਤੇ *ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਰਮਾ* ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। (ਸੁਪਰਾ) ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਬੰਧਨ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਰੱਦ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(24) ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਖਰਚਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ-ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁੱਕਦੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ

Swaran Singh and others v Guru, Nar^ak Dev University, Amritsar
and others (M. M. Punchhi, J.)

KNR,